

یادداشت

شرحي بريك ادعاى دولت

ناترازی کم نشد، اقتصاد کوچک شده است

مهدی عرب‌صادق، کارشناس انرژی: وزارت نیرو اواخر شهریور اعلام کرد ناترازی امسال به کمتر از ۱۰ هزار مگاوات رسیده است؛ ۳۰ درصد کمتر از پارسال و ۵۰ درصد کمتر از آغاز دولت چهاردهم. اما درباره این ادعا تردیدهایی جدی وجود دارد. دولت این کاهش را حاصل مدیریت مصرف و همراهی مردم دانسته است. باید یادآوری کرد رشد معمول تقاضا امسال رخ نداد و خاموشی دوساعته خانگی و چپ‌سا بیش‌تر ادامه داشت. «بهبود» ادعایی که به نظر هم رسید حاصل رکود صنعتی است و ناترازی واقعی تابستان پارسال نه ۱۷ تا ۱۸ هزار مگاوات اعلامی، بلکه ۲۰ تا ۲۲ هزار مگاوات بوده است. پس از جنگ، افت فعالیت پتروشیمی و فولاد بخشی از تقاضا را کم کرده، اما این کاهش موقت و شکننده است. اگر صنعت برگردد، تقاضای برق و گاز هم برمی‌گردد. سهم هر عامل را نمی‌توان با داده عمومی جدا کرد. ولی تحلیلی که رکود را از حساب بیرون بگذارد، ناقص است. عددها را کنار هم بگذاریم. متولیان، ظرفیت اسمی نیروگاه‌ها را نزدیک صد هزار مگاوات می‌گویند. در سناریوی واقع‌بینانه، تابستان ۱۴۰۵ توان هم‌زمان و قابل اتکای شبکه حدود ۶۸ هزارو ۴۲۰ مگاوات برآورد شده، در برابر تقاضای اوجی بیش از ۸۱ هزار مگاوات که این میزان توان با رکود و سرکوب صنایع بوده است. شکاف حدود ۱۳ هزارو ۶۴۰ مگاوات است، نزدیک به یک‌ششم تقاضای ادعاشده؛ اما در واقعیت چنین نیست. از هر صد مگاوات ظرفیت روی کاغذ، حداکثر حدود ۶۸ مگاوات در ساعت اوج برق می‌دهد. مانده را تبدیل انرژی، سوخت، تعمیرات، محدودیت شبکه و آسیب جنگ می‌خورد؛ ازجمله خروج چهارهزارو ۶۰ مگاوات نیروگاه خودتأمین صنایع است.

اینجا به نسبت برق با تولید ملی می‌رسیم. کسری برق مثل مالیاتی پکنواخت بخش نمی‌شود؛ روی کسی می‌نشیند که سیاست اجازه می‌دهد. وقتی اولویت با مصرف خانگی است، خاموشی سنگین‌تر سهم صنعت می‌شود. شهرک‌های صنعتی روزانه چهار تا شش ساعت خاموشی و برخی از آنها تمام شبانه‌روز خاموشی دارند. برای کارخانه‌ای که شبانه‌روز کار می‌کند، این یعنی از دست رفتن یک‌ششم تا یک‌چهارم زمان تولید (محاسبه نگارنده)؛ یعنی همان مرتبه‌سری ساعت اوج. شکاف فیزیکی برق تقریباً بی‌واسطه به شکاف تولید صنعتی ترجمه می‌شود. دولت دستور داده بود صنایع تا پایان شهریور قطع نشوند تا بازار کار ملتهب‌تر نشود؛ با این حال قطع شدند. در دی ۱۴۰۳ زیان روزانه اقتصاد از قطع برق حدود ۱۸ هزار میلیارد تومان (بر پایه حساب‌های ملی ۱۴۰۲ و تورم ۱۴۰۳) و خسارت صنایع حدود ۲۰ میلیارد دلار (با دلار ۶۵ هزار تومانی) برآورد شد. جبران ۱۰ هزار مگاوات کسری به حدود ۱۰ میلیارد دلار سرمایه‌نیاز دارد. اگر هر دو برآورد در همین ابعاد باشند، زیان خاموشی حدود چهار برابر هزینه رفع ریشه‌ش بوده است. این دو عدد از دو زمان و دو روش هستند و باید محتاطانه خوانده شوند.

حالا حساب‌های ملی، بانک مرکزی رشد ۱۴۰۴ را منفی ۰٫۷- درصد گزارش کرده و مرکز آمار مثبت ۰٫۲- درصد؛ این اختلاف خودش مسئله‌ای جداست. در گزارش بانک مرکزی، صنعت ۳٫۴ درصد و ساختمان ۱۵٫۸ درصد کوچک شد؛ در حالی که بخش نفت ۱۱٫۹ درصد و «تأمین برق، گاز، بخار و تهویه» ۲۰۹ درصد رشد کرده. سال ۱۴۰۴ در اسفند تمام شد و جنگ اسفند فقط حدود سه هفته پایانی‌اش را گرفت؛ یعنی بخش عمده این افت پیش از آن رخ داده است. اما همان سال جنگ ۳۰روزه و اختلال اینترنت را هم داشت. سهم دقیق انرژی را با داده عمومی نمی‌شود جدا کرد و هرکس عدد قطعی بدهد، ادعای بی‌پشتوانه کرده است. آنچه می‌شود گفت جهت رابطه است.

مهم‌تر از رشد، سرمایه‌گذاری است. به گزارش بانک مرکزی، تشکیل سرمایه ثابت ناخالص در ۱۴۰۴ حدود ۱۱٫۹ درصد افت کرد (سال قبل ۲۰٫۸ درصد رشد داشت)؛ ماشین‌آلات ۱۲٫۲ و ساختمان ۱۲٫۳ درصد. این عدد از رکود امروز کمتر می‌گوید و از ظرفیت فردا بیشتر. اقتصادی که ماشین نمی‌خرد و نیروگاه نمی‌سازد، فقط امسال کم تولید نمی‌کند؛ سقف سال‌های بعد را هم پایین می‌آورد. حلقه اینجا بسته می‌شود: کمبود انرژی، سرمایه‌گذاری را می‌ترساند و کمبود سرمایه‌گذاری، از جمله در خود صنعت انرژی، کمبود را عمیق‌تر می‌کند. قبلاً مرکز پژوهش‌های مجلس سال‌ها پیش هشدار داده بود تشکیل سرمایه خالص در ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۰ منفی است. این حلقه تازه نیست؛ تازه به چشم آمده است.

برق اما نیمی از داستان است و نیم دیگر کار است که هم نیروگاه را می‌گرداند، هم فولاد و پتروشیمی را و هم خانه‌ها را گرم می‌کند. تولید گاز پیش از جنگ، به نقل از مقامی ایرانی در روترتز، حدود ۶۵۰ میلیون مترمکعب کارشناسی است، نه پیش‌بینی رسمی. اما منطق زنجیره روشن است: گاز که کم شود، اول به نیروگاه و صنعت کم می‌رسد. برق کم می‌شود و تولید هم کم می‌شود. دولت کاهش ۲۰درصدی مصرف انرژی و ذخیره حدود پنج میلیارد لیتر سوخت مایع برای نیروگاه‌ها را هدف گرفته است. مازوت و گازوئیل اما راه‌حل موقت و آلوده هستند.

بزرگ‌ترین تناقض اینجااست. صندوق بین‌المللی پول در آوریل، رشد ایران در ۲۰۲۶ را منفی ۶٫۱- درصد پیش‌بینی کرد و در جولای به منفی ۵٫۴ درصد اصلاح کرد؛ پیش‌بینی پیشین صندوق، مثبت ۱٫۱ درصد بود. صندوق بازگشت رشد در ۲۰۲۷ را با این فرض آورده که تولید و حمل‌ونقل انرژی طی ماه‌های آینده عادی شود و پیش‌بینی ایران را با «عدم قطعیت غیرمعمولاً بالا» همراه کرده است. اما رشد، تقاضای انرژی را برمی‌گرداند و انرژی‌ای که آن را جواب بدهد، در دسترس نیست. هر درصد رشدی که وعده می‌دهیم، باید با مگاواتی حساب شود که هنوز وجود ندارد.

چه باید کرد؟ پنج کار، به ترتیب فوریت:

نخست، صداقتانه اندازه بگیریم. توانیر و مرکز آمار هر ماه، غیر از ناترازی ساعت اوج، ساعت‌های خاموشی و انرژی تأمین‌نشده را به تفکیک بخش منتشر کنند. هزینه‌اش تقریباً صفر است و فایده‌اش این است که می‌فهمیم کاهش ناترازی از عرضه آمده یا از تعطیلی. خطرش این است که عددهای ناخوشایند رو می‌شود. دوم، خاموشی را از تصادف به قرارداد ببریم. توانیر و هیئت تنظیم بازار برق پیش از اوج سرمای آذر و دی، با صنایع قرارداد کاهش بار پیشاپیش قیمت‌گذاری‌شده ببندند؛ ساعت‌های اعلام‌شده، پاداش برای کاهش و بخش منتشر کنند. هزینه‌اش تقریباً صفر است و فایده‌اش این است که می‌فهمیم کاهش ناترازی از عرضه آمده یا از تعطیلی. خطرش این است که عددهای ناخوشایند رو می‌شود.

دوم، خاموشی را از تصادف به قرارداد ببریم. توانیر و هیئت تنظیم بازار برق پیش از اوج سرمای آذر و دی، با صنایع قرارداد کاهش بار پیشاپیش قیمت‌گذاری‌شده ببندند؛ ساعت‌های اعلام‌شده، پاداش برای کاهش و بخش منتشر کنند. هزینه‌اش تقریباً صفر است و فایده‌اش این است که می‌فهمیم کاهش ناترازی از عرضه آمده یا از تعطیلی. خطرش این است که عددهای ناخوشایند رو می‌شود.

دوم، خاموشی را از تصادف به قرارداد ببریم. توانیر و هیئت تنظیم بازار برق پیش از اوج سرمای آذر و دی، با صنایع قرارداد کاهش بار پیشاپیش قیمت‌گذاری‌شده ببندند؛ ساعت‌های اعلام‌شده، پاداش برای کاهش و بخش منتشر کنند. هزینه‌اش تقریباً صفر است و فایده‌اش این است که می‌فهمیم کاهش ناترازی از عرضه آمده یا از تعطیلی. خطرش این است که عددهای ناخوشایند رو می‌شود.

دوم، خاموشی را از تصادف به قرارداد ببریم. توانیر و هیئت تنظیم بازار برق پیش از اوج سرمای آذر و دی، با صنایع قرارداد کاهش بار پیشاپیش قیمت‌گذاری‌شده ببندند؛ ساعت‌های اعلام‌شده، پاداش برای کاهش و بخش منتشر کنند. هزینه‌اش تقریباً صفر است و فایده‌اش این است که می‌فهمیم کاهش ناترازی از عرضه آمده یا از تعطیلی. خطرش این است که عددهای ناخوشایند رو می‌شود.

شرق؛ دو گزارش بی‌دریسی آماری حاکی از کاهش قابل ملاحظه صادرات و واردات کشور در ماه‌هایی است که کشور درگیر جنگ و محاصره دریایی بوده است. ۱۰ شهریور گمرک ایران پس از مدت‌ها تأخیر آمار تجارت خارجی کشور را در پنج ماه نخست ۱۴۰۵ به‌روزرسانی کرد. بر اساس این گزارش، صادرات غیرنفتی ایران با افت ۲۸٫۲درصدی نسبت به مدت مشابه سال گذشته، به ۱۵ میلیارد دلار رسیده و واردات با کاهش ۲۶٫۱درصدی، رقم ۱۷ میلیارد دلار را ثبت کرده است. پس از گزارش گمرک ایران، به‌تازگی مرکز آمار ایران گزارش هشداردهنده دیگری منتشر کرد که براساس آن، اقتصاد کشور در سه‌ماهه اول امسال رشد منفی ۱۰٫۱درصدی را ثبت کرده است. براساس این گزارش، تمام بخش‌های اقتصاد کشور به‌جز کشاورزی که رشد ۲۰٫۳درصدی را ثبت کرده، رشد منفی داشته‌اند. گذشته از این، آمار دیگری از همین گزارش حاکی از آن است که تجارت خارجی افت شدیدی را در این مدت تجربه کرده است و صادرات کالا و خدمات ۳۵٫۷ درصد افت کرده و واردات هم افت ۱۴٫۸درصدی را به ثبت رسانده است.

اوضاع نامساعد صنایع

اعداد هشداردهنده درباره کاهش صادرات و واردات کشور در شرایطی منتشر می‌شود که دیگر ارقام این گزارش حاکی از آن است که تقاضا برای سرمایه‌گذاری در اقتصاد کشور رشد منفی داشته است و تشکیل سرمایه ثابت ناخالصی ۸٫۴ درصد و مصرف نهایی خصوصی چهار درصد و تشکیل سرمایه در ماشین‌آلات ۹٫۷ کاهش داشته‌اند. کنار هم گذاشتن این اعداد، واقعیت بغرنجی را از وضعیت صنایع و تولید کالا و خدمات کشور افشا می‌کند؛ اینکه جنگ، تشدید تحریم و محاصره دریایی نته‌ها صادرات نفت و فراورده‌های خام را مختل کرده، بلکه تولید غیرنفتی کشور را زیر فشار درخور توجهی برده است. در واقع این گزارش‌ها گویای آن هستند که نته‌ها صادرات غیرنفتی کاهش قابل ملاحظه‌ای داشته است، بلکه کاهش واردات نیز هشداردهنده است؛ از آن رو که تقریباً تمام کالاهای وارداتی به کشور، مواد اولیه مورد نیاز صنایع و بنگاه‌های اقتصادی و ماشین‌آلات هستند. گذشته از این، گزارش به‌صراحت از کاهش سرمایه‌گذاری در ماشین‌آلات و کاهش جذب سرمایه در اقتصاد کشور خبر می‌دهد که مجموع این گزارش در کل حاکی از نامساعدترشدن فضای تولید، صنعت و کسب‌وکار است.

گزارش‌ها از نامساعدترشدن فضای کسب‌وکار و صنایع در جنگ در شرایطی منتشر می‌شود که تولیدکنندگان و واردکنندگان از گرفتاری‌های عدیده تخصیصی ارز واردات مواد اولیه و افزایش چشمگیر هزینه‌های حمل‌ونقل کشور می‌گویند. گذشته از این، شماری از شرکای عمده تجاری ایران ازجمله امارات و ترکیه، مراودات مالی و تجاری خود را با ایران محدود کرده‌اند و صفوف طولانی کامیون‌ها پشت مرزهای کشور و نبود زیرساخت‌های مکفی ریلی، گمرکی و حتی جاده‌ای در روزهای گذشته بارها گزارش شده است. در این میان، چندی پیش عبدالناصر همتی، رئیس بانک مرکزی، در یک مصاحبه تلویزیونی از توقف صادرات نفت گفت که این مسئله می‌تواند تأمین ارز واردات را دشوارتر کند.

ارزش برخی کالاهای صادراتی کمتر از هزینه حمل

در همین زمینه محمدرضا خداحرم، فعال حوزه واردات و تجارت، با اشاره به تشدید مشکلات حمل‌ونقل و تأمین کالا به «شرق» گفته بود: «هزینه حمل برخی کالاها از کشورهای شرق آسیا که پیش از این حدود هزار تا دو هزار دلار بود، اکنون در برخی موارد به شش تا هفت هزار دلار رسیده است؛ یعنی هزینه حمل در مواردی با افزایش سه تا پنج‌برابری مواجه شده است.» به گفته او، افزایش هزینه حمل فقط یکی از مشکلات ایجادشده در مسیر واردات است و مسئله مهم‌تر، غیرقابل مدیریت‌شدن زمان حمل کالاهاست. در شرایطی که واردکننده نمی‌دهد محموله چه زمانی حرکت خواهد کرد، در چه نقطه‌ای ممکن است متوقف شود و چه زمانی به مقصد خواهد رسید. حتی احتمال توقف، تخلیه مجدد کالا در کشورهای مسیر و تحمیل هزینه‌هایی مانند دموراز وجود دارد؛ هزینه‌هایی که در زمان ثبت سفارش و برنامه‌ریزی اولیه، امکان پیش‌بینی آنها وجود ندارد.

خداحرم ادامه داد: «در برخی موارد، هزینه‌های ایجادشده در مسیر حمل آن‌قدر افزایش یافته که از ارزش خود کالا بیشتر شده است. این وضعیت، علاوه بر افزایش هزینه‌های مستقیم واردات، مجموعه‌ای از هزینه‌ها و ریسک‌های حقوقی و عملیاتی را به‌تجرا و تولیدکنندگان تحمیل کرده است و اگرچه بخشی از مشکلات فعلی به شرایط جنگی و محدودیت‌های ناشی از آن مربوط می‌شود، اما نمی‌توان تمام مشکلات تجارت و تأمین کالا را به جنگ نسبت داد؛ چراکه تغییرات مداوم قوانین و بی‌ثبات‌بودن مقررات در گمرک و فرایند تجارت خارجی، همواره یکی از عوامل اصلی ایجاد بی‌ثباتی در تأمین کالا بوده است. حتی در برخی موارد، شرایط جنگی به دلیل فرارگرفتن فرایندها در وضعیت اضطراری، میان‌برهایی را در قوانین ایجاد کرده که روند کار را تسهیل کرده است.

به گفته خداحرم، تجربه سال‌های گذشته نشان می‌دهد مهم‌ترین پارامتر در فرایند ترخیص و تأمین کالا، ثبات قوانین و قابلیت پیش‌بینی مقررات داخلی است. مشکل زمانی ایجاد می‌شود که قانون جدید به‌جای اصلاح ریشه‌ای یک قانون قبلی، صرفاً برای رفع ایرادات آن قانون وضع شود؛ در حالی که ممکن است اساساً خود قانون اولیه منشا خطا در سیستم بوده باشد. او تأکید کرد: نتیجه این روند، کاهش شدید پیش‌بینی‌پذیری برای فعال اقتصادی است. تولیدکننده‌ای که میزان تقاضا و نیاز خود تولید خود را می‌شناسد و براساس آن برای تأمین مواد اولیه برنامه‌ریزی می‌کند، ناگهان با تغییر وضعیت یک کالا در نظام مقرراتی مواجه می‌شود؛ برای مثال ممکن است یک کالا از نظر

گزارش‌های آماری از کاهش هشدار دهنده صادرات و واردات و وضعیت دشوار صنایع خبر می‌دهند

کام تلخ تولید

عسل بهروز/شهریور ۱۴۰۵

کد تعرفه به HS Code، در طبقه‌بندی کالاهای ضروری یا غیرضروری جابه‌جا شود. همین تغییرات، پیش‌بینی‌پذیری تأمین را کاهش می‌دهد و وقتی تأمین قابل پیش‌بینی نباشد، جریان تولید نیز دچار اختلال خواهد شد.

گرفتاری محاصره دریایی برای تولید و تجارت

همچنین امیر روشن‌بخش قنبری، معاون ارتقای کسب‌وکارهای بین‌المللی سازمان توسعه تجارت ایران، درباره تأثیر جنگ بر کاهش صادرات و واردات کشور به «شرق» می‌گوید: «واقعیت این است که حجم صادرات کشور از طریق دریا، بسیار متفاوت با آن چیزی است که در سایر مرزها انجام می‌شود. کشور در سال ۱۴۰۴ حدود ۱۵۵ میلیون تن صادرات و ۴۲ میلیون تن واردات داشته است. از آن ۱۵۵ میلیون تن صادرات، صد میلیون تن از طریق دریای عمان و خلیج فارس انجام می‌شده است و از آن ۴۲ میلیون تن واردات نیز ۳۰ میلیون تن را از طریق خلیج فارس و دریای عمان انجام می‌دادیم. اگر همین تفکیک و تقسیم‌بندی را با هم جمع کنید، می‌بینید مثلاً ۱۷۸ تا ۱۷۰ میلیون تن، تراز حجمی ما بوده است، اما در نهایت، فرض کنید الان ۱۳۰ میلیون تن را از دست داده‌ایم.»

او در ادامه توضیح می‌دهد: «حالا فرض کنید بخواهیم همه این حجم کالا را از سایر مرزها منتقل کنیم. چند اتفاق رخ می‌دهد؛ یکی اینکه برای مثال کریدور صادرات و واردات چین بوده است و ما به غیر از ریل و بخشی از مسیر جاده‌ای، نمی‌توانیم درباره تجارت با چین کار خاصی انجام دهیم و دریا هم که گرفتار محاصره است. در نتیجه، سرعت صادرات و تجارت با چین کاهش پیدا می‌کند و هزینه‌ها نیز افزایش می‌یابد.»

این مقام مسئول در ادامه می‌افزاید: «اساساً دریا به دلیل ظرفیت بارگیری کشتی، ظرفیت بسیار بالایی دارد. برای مثال، یک کشتی ممکن است ۵۰ برابر، ۸۰ برابر و گاهی اوقات صد برابر حجمی که ما از طریق ریل و جاده کالا ارسال می‌کنیم، ظرفیت جابه‌جایی داشته باشد. حالا وقتی این حجم را خرد می‌کنید، مدیریت، برنامه‌ریزی، عبور و سازوکارهایی که اکنون باید برای آن ایجاد شود، اهمیت پیدا می‌کند. ما قبلاً، برای مثال، با چین از مسیر ریلی بسیار کمتر استفاده می‌کردیم، اما اکنون باید برنامه‌ریزی کنیم و ببینیم چه اتفاقاتی در حال رخ‌دادن است و چگونه می‌توان این موضوع را مدیریت کرد. در نتیجه، ما در حوزه لجستیک با مشکل مواجه هستیم، ولی در حال استفاده از تمام ظرفیت‌ها و مسیرهای جدید هستیم.»

روشن‌بخش قنبری همچنین تأکید می‌کند: «در بخشی از استراتژی‌های ما بناسبت با توجه به افزایش هزینه‌های حمل‌ونقل، کشورهای هدف خود را تغییر دهیم. برای مثال، شاید دیگر نتوانیم به‌راحتی به آمریکای لاتین بار ارسال کنیم. بنابراین، در برخی کالاها در حال تغییر شرکای تجاری خود هستیم. هدایت و مدیریت این موضوع هم برعهده بخش خصوصی و بازرگانان است که معمولاً خودشان بهترین مسیر را پیدا کرده و مناسب‌ترین مسیر را برای صادرات انتخاب می‌کنند.» روشن‌بخش قنبری می‌گوید: «ما سعی کردیم از تمام ظرفیت‌های مرزی استفاده کنیم. با احصای نظام مسائل تجارت در مرزها و مناطق آزاد، تلاش کردیم جلسات مستمری برگزار کنیم. دیده‌بانی مرز انجام دادیم، مرزها را رصد کردیم، در هر مرز یک نماینده گذاشتیم و تلاش کردیم به سمتی حرکت کنیم که مرز فقط محلی برای عبور کالا باشد. کلیه خدمات گمرکی و به هر رو خدمات پسینی تجارت را نیز تلاش کردیم در مرزها انجام ندهیم و در سایر بخش‌ها انجام دهیم. این اقدام خود باعث شد به سرعت تجارت کمک شود.» معاون سازمان توسعه تجارت ایران همچنین توضیح می‌دهد بخشی از کاهش صادرات کشور ناشی از کاهش صادرات مواد خام است که با افزایش هزینه‌های ناشی از جنگ، بازار رقابتی خود را از دست داده است.

او در ادامه می‌گوید: «با آغاز جنگ، طبیعتاً هزینه‌هایی مانند هزینه‌های بیمه‌ای، لجستیکی و حمل‌ونقل، افزایش پیدا کرد. در نتیجه، بخشی از کالاهای ما که ارزش افزوده پایین‌تری داشتند و کالاهای خام بودند، در بازارهای هدف، سخت‌تر قابلیت تجارت و فروش پیدا کردند؛ به این دلیل که کالایی را می‌فروختید که ارزش صادراتی کمی داشت و وقتی هزینه‌های حمل‌ونقل به آن تحمیل می‌شد، در بازار هدف مزیت رقابتی خود را از دست می‌دادید.»

گزارش کامل را در سایت شرق بخوانید

گزارش

شش ماه تأخیر در پرداخت کارانه جایگاه‌داران سوخت

شماری از جایگاه‌داران سوخت در تماس با «شرق» اعلام می‌کنند با گذشت شش ماه از آغاز سال ۱۴۰۵، حق‌العمل آنها همچنان تعیین و ابلاغ نشده است. این در حالی است که هزینه‌های حقوق، بیمه، مالیات، تعمیر و نگهداری و سایر هزینه‌های جاری جایگاه‌ها به‌طور مستمر افزایش یافته و فشار اقتصادی بر این صنف روزبه‌روز بیشتر شده است.

جایگاه‌داران سوخت توضیح می‌دهند علاوه بر افزایش هزینه‌های جاری، با زیان‌های انباشته سال‌های گذشته نیز مواجه‌اند و ادامه این وضعیت، توان اقتصادی جایگاه‌ها را بیش از پیش تحت فشار قرار می‌دهد.

آنها توضیح می‌دهند در یکصدویکمین نشست کمیته حمایت از کسب‌وکار، اصل یکسان‌سازی حق‌العمل سوخت‌نفت‌گاز و بنزین ناشی از هزینه‌های مشابه، مورد پذیرش ذی‌نفعان قرار گرفته و صراحتاً بر اجرای آن تأکید شده است. در این مصوبه همچنین مقرر شده معاونت حقوقی رئیس‌جمهور با همکاری سازمان برنامه و بودجه، شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی و نمایندگان جایگاه‌داران، درباره نحوه تأمین و پرداخت هزینه این یکسان‌سازی اقدامات لازم را برای اجرا در سال ۱۴۰۵ انجام دهند. اما با وجود این تصمیم، شش ماه از سال گذشته و جایگاه‌داران همچنان در انتظار تعیین‌تکلیف حق‌العمل خود هستند.

به گفته جایگاه‌داران سوخت، وقتی هزینه‌های اداره جایگاه‌ها هر روز افزایش می‌یابد، ادامه بلاتکلیفی درباره حق‌العمل، عملاً فشار مضاعفی بر این صنف وارد می‌کند و آنها انتظار دارند دولت و دستگاه‌های مسئول، به تصمیمات اتخاذشده در کمیته حمایت از کسب‌وکار عمل کرده و هر چه سریع‌تر این موضوع را تعیین‌تکلیف کنند.

جایگاه‌داران سوخت تأکید می‌کنند در محاسبه حق‌العمل نیز باید هزینه‌های واقعی اداره جایگاه‌ها، افزایش شش‌های جاری و زیان‌های انباشته سال‌های گذشته مورد توجه قرار گیرد تا ادامه فعالیت جایگاه‌ها از نظر اقتصادی امکان‌پذیر باشد.

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه گران مناقصه عمومی

یک مرحله ای شماره9/ARO5 تحت عنوان:

استناده از خدمات بازرسی شخصی ثالث جهت دستگاه ها و

کالاهای خریداری شده از میادی داخل و خارج از کشور

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند در نظر دارد خدمات موضوع صدراالاشاره را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای مطابق اسناد مناقصه به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. شرکت‌های متقاضی می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر و شرایط شرکت در مناقصه ذیل به سایت اینترنتی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند به آدرس WWW.IKORC.IR مراجعه نمایند.

۱- موضوع مناقصه :
الف) شرح مختصر:

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مدت	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه(ریال)
۱	AR05/39	استفاده از خدمات بازرسی شخص ثالث جهت دستگاه ها و کالاهای خریداری شده از میادی داخل و خارج از کشور	یکسال شمسی	۲۰,۹۷,۰۰۰,۰۰۰

ب) تضمین مورد قبول شامل : ضمانتنامه بانکی / چک تضمینی / چک بین بانکی / واریز وجه نقد
ج) شرکت در رد یا قبول هر یک با تمام پیشنهادهای بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.
د) متقاضیان بااستی دارای گواهینامه صلاحیت پیمانکاری معتبر از مراجع ذیربط باشند.ضمنا برنده می تواند با تأیید کارفرما،تمام بخش اجرا را به شرکت دارای گواهی مذکور واگذار نماید.

تصوره:شرکت های متقاضی می بایست،در لیست مورد تأیید شرکت ملی پالایش و پخش قرار داشته باشند.

۲- اشخاص واجد شرایط میتوانند ، جهت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی مناقصه بر اساس تاریخ های مندرج بشرح ذیل به آدرس اینترنتی فوق الذکر مراجعه و پس از دریافت اسناد و مطالعه آن، مستندات ارزیابی کیفی مورد نظر را در قالب یک فایل با نام موضوع مناقصه در قالب لوح فشرده و طبقه بندی شده بشرح مصرح در فرم ارزیابی کیفی در مهلت مقرر به آدرس مندرج در ذیل آگهی فراخوان تحویل و با ارسال نمایند. بدیهی است پیشنهاد هایی که با شرایط مندرج در فراخوان اختلاف داشته باشند و یا بعد از مهلت مقرر در متن فراخوان ارسال گردند ترتیب اثر داده نخواهد شد. ضمنا پس از مراحل ارزیابی کیفی متقاضیان ، از شرکت‌های واجد شرایط تأیید شده جهت ادامه فرآیند مناقصه دعوت بعمل خواهد آمد.

۳- مهلت ارسال تقاضا (اعلام آمادی) و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی:

۱-۳ مهلت ارسال تقاضا و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی : از روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۸ لغایت روز چهارشنبه مورخ ۸/ ۰۷/۱۴۰۵

۲-۳ آخرین مهلت ارسال اسناد استعلام ارزیابی کیفی : روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۵

۳-۳ تاریخ گشایش پاکات اسناد مناقصه متعاقبا اعلام می گردد.

۴- نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند واقع دراستان مرکزی- اراک- کیلومتر ۲۰جاده بروجرد- ساختمان مرکزی- طبقه سوم- مدیریت کنترل پروژه و توسعه پایدار(امور پیمانها) شماره تلفن۰۸۶-۳۳۴۹۱۰۹۶شماره نمابر ۰۸۶-۳۴۱۶۶۰۸۴

روابط عمومی شر کت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند